

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 11 kwietnia 2022 r. – BM/ Gebühren Info Service GmbH (GIS)

(Sprawa C-249/22)

(2022/C 237/52)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący rewizję: BM

Strona przeciwna: Gebühren Info Service GmbH (GIS)

przy udziale: Bundesminister für Finanzen, Österreichischer Rundfunk (ORF)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy opłata, taka jak austriacka opłata za możliwość odbioru programów radiofonii lub telewizji na rzecz ORF, ustalana przez samego publicznego nadawcę radiowo-telewizyjnego w celu finansowania jego działalności powinna – uwzględniając przepis europejskiego prawa pierwotnego art. 151 ust. 1 w związku z załącznikiem XV część IX pkt 2 lit. h) podpunkt 1 tiret drugie aktu dotyczącego warunków przystąpienia oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej⁽¹⁾ – zostać zakwalifikowana jako opłata w rozumieniu art. 2 w związku z art. 378 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE⁽²⁾?
- 2) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze wskazana w nim austriacka opłata za możliwość odbioru programów radiofonii lub telewizji na rzecz ORF powinna zostać zakwalifikowana także w takim zakresie jako opłata w rozumieniu dyrektywy 2006/112/WE, w jakim do jej uiszczenia zobowiązane są osoby, które co prawda używają odbiornika radiowego lub telewizyjnego w budynku, w których dostępne są programy ORF emitowane drogą naziemną, ale z uwagi na brak niezbędnego modułu odbiorczego nie mogą odbierać tych programów ORF?

⁽¹⁾ zawartego na mocy Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Portugalską, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Królestwem Norwegii, Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, dotyczącego przystąpienia Królestwa Norwegii, Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji do Unii Europejskiej (Dz.U. 1994, C 241, s. 336).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 2 lutego 2022 r. w sprawie T-27/19 Pilatus Bank i Pilatus Holding/EBC, wniesione w dniu 12 kwietnia 2022 r. przez Pilatus Bank plc

(Sprawa C-256/22 P)

(2022/C 237/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Pilatus Bank plc (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC), Komisja Europejska, Pilatus Holding Ltd.

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 264 TFUE, decyzji EBC z dnia 2 listopada 2018 r. w sprawie cofnięcia zezwolenia Pilatus Bank;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności w zakresie, w jakim Trybunał Sprawiedliwości nie jest w stanie orzec co do istoty sprawy;
- obciążenie EBC kosztami wnoszącego odwołanie oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd niesłusznie założył, iż ustalenie, czy EBC jest odpowiedzialny za cofnięcie wcześniejszego zezwolenia, a w szczególności, czy EBC miał obowiązek zapobieżenia cofnięciu de facto licencji w drodze interwencji na podstawie art. 6 ust. 5 lit. c) rozporządzenia w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSMR) ⁽¹⁾ jest istotne z prawnego punktu widzenia.

Zarzut drugi dotyczący tego, że oddalenie przez Sąd zarzutu drugiego wnoszącej odwołanie opiera się na błędnym stwierdzeniu Sądu, zgodnie z którym pojęcie reputacji zawarte w art. 23 dyrektywy w sprawie wymogów w zakresie funduszy własnych (CRDIV) ⁽²⁾ niekoniecznie musi być interpretowane zgodnie z porządkiem prawnym Unii, w związku z czym akt oskarżenia w państwie trzecim może naruszać reputację akcjonariusza, nawet jeśli dane zachowanie nie jest niezgodne z prawem w porządku prawnym Unii, a nawet jeśli owo zachowanie wchodzi w zakres statusu blokującego.

Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżony wyrok jest oparty na kilku dodatkowych błędach, wśród których Sąd błędnie zinterpretował pojęcie proporcjonalności, nie uznając, że badanie proporcjonalności powinno opierać się na uzasadnieniu, na którym opiera się decyzja.

Zarzut czwarty dotyczący naruszenia praw proceduralnych wnoszącej odwołanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 2 marca 2022 r. w sprawie T-556/20, D & A Pharma/Komisja i EMA, wniesione w dniu 2 maja 2022 r. przez Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma)

(Sprawa C-291/22 P)

(2022/C 237/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Debregeas et associés Pharma (D & A Pharma) (przedstawiciele: N. Viguié, E. Gouesse, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Europejska Agencja Leków (EMA)

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 2 marca 2022 r. w sprawie T-556/20, D & A Pharma/Komisja i EMA;